

[Brosen.]

holdt ogsaa af Regeringens og Regeringspartiernes Medlemmer. Det er meget lidt, Sagen i det hele taget bliver omtalt, og det er egentlig i allerhøjeste Grad mærkværdigt. Naar det er Landets mest fundamentale Lov, Grundloven, der er Tale om, skulde man synes, det kunde optage Sindene, og at Regeringspartierne i deres Taler gik ind paa de Ændringer i Grundloven, man ønsker. Jeg tror nu, det hænger sammen med, at man fra saa godt som alle Sider, i hvert Fald ude i Vælgerbefolkningen, mener, det er ganske andre Ting, vi skal beskæftige os med her i Rigsdagen i disse Tider. Disse andre Ting kan i Sandhed give os nok at bestille, og derfor kan en Sag som den, at man kunde ønske visse Ændringer i Grundloven, udmærket godt vente til andre Tider.

Venstre i Udvalget har ikke kunnet tiltræde det Lovforslag, Regeringen har stillet. Vi har heller ikke stillet Ændringsforslag, fordi vi har den Anskuelse, som vi ogsaa har givet Udtryk i Betænkningen, at man ikke skal ændre Landets Grundlov hvert tiende Aar, den skulde helst staa i en længere Periode. Desuden har jeg gennem de Udtalelser, der faldt fra Socialdemokratiets Ordfører, faaet Indtryk af, at hvis man nu kunde faa de Ændringer gennemført, der her er Tale om, saa er man aldeles ikke færdig, nej, saa begynder man først at tage fat, saa skal man først rigtig til at lave Ændringer i Grundloven. Det vil altsaa sige, at man fra den Side mener, at Grundlovsændringer er noget, der kan foretages meget hyppigt. Men det er vi for vort Vedkommende bestemt imod.

Der er altsaa ikke stillet Ændringsforslag, i hvert Fald ikke af noget af de 4 Partier, der har Repræsentation i Udvalget, men Socialdemokratiets Ordfører har allerede talt om, hvad Betænkningen i øvrigt indeholder, baade det Afsnit, der er skrevet af Venstre, og det, der er skrevet af de Konservative. Jeg kan i og for sig godt forstaa, at han øjeblikkelig gik over til det, vi har skrevet, for jeg maa sige, at det, man fra Socialdemokratiets Side har skrevet, kan ikke give Anledning til nogen lang Omtale her i Tinget. Men ellers er Regelen vel egentlig den, at inden man omtaler, hvad der er skrevet fra andre

Partiers Side i Betænkningen — og naturligvis i endnu højere Grad, hvor der er Tale om Ændringsforslag —, lader man vedkommende Partis Ordfører motivere dette først. Nu hørte vi, at Socialdemokratiets Ordfører var meget ivrig for, allerede første Gang han havde Ordet, at imødegaa de Ændringsforslag, der er stillet fra kommunistisk Side. Naa, men lad det nu være.

Vi har udtalt i Betænkningen, hvad jeg her skal gentage, at vi finder ingen Anledning til paa det nuværende Tidspunkt at stille Ændringsforslag til vor Grundlov. Den er jo ikke ret gammel, den traadte først i Kraft 1918, og der var fra alle Sider, da vi gennemførte denne Grundlov, meget stor Begejstring for, at vi kunde enes om den, det blev meget stærkt fremhævet næsten fra alle Sider, og det synes jeg har sin Betydning den Dag i Dag. Naar der er Tale om Landets Grundlov, er det dog af den største Betydning, at man fra saa mange Sider som muligt kan slutte sig om den. Det var netop det forkastelige ved 1866-Grundloven, at den blev gennemført med et ringe Flertal af Stemmer, hvorimod Grundloven af 1915, hvorved man gennemførte den almindelige Valgret for Mand og Kvinde, rig og fattig, blev næsten enstemmigt vedtaget her i den danske Rigsdag. Det mener jeg var noget i allerhøjeste Grad betydningsfuldt, og det er noget, der har Gyldighed den Dag i Dag.

I de Aar, der gik forud for 1915 og særlig i Ministeriet Berntsens Tid fra 1910 til 1913, da de forberedende Arbejder for vor nye Forfatning skulde foretages, var der delte Meninger, ogsaa inden for Partiet Venstre, om, hvorledes vor Grundlov, naar vi nu skulde have en ny, skulde se ud. Der var mange forskellige Tanker og Planer fremme, som jeg her slet ikke skal opholde mig ved; men lad mig blot nævne de Planer, der netop af Ministeriet Berntsen blev fremsat om, at Landstinget skulde fremgaa af et Valg, hvortil de kommunale Raad sendte delegerede. Jeg nævner det kun, fordi det er naturligt, at der, i det Øjeblik man skal til en saa betydningsfuld Sag som at ændre ved Landets Grundlov, kommer mange forskellige Tanker og Planer frem, inden man til syvende og sidst enes.

Men det, der skete i 1915, var altsaa, at vi kom hinanden i Møde. Den alminde-